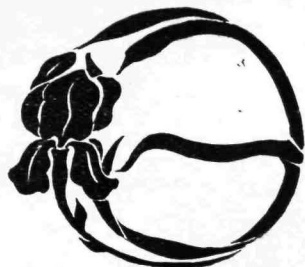

ΠΡΩΡΟΙ ΙΔΙΟΦΥΤΑΙ

ΑΥΜΑΤΟΥΡΓΑ παι-
δια, τὰ enfants - pro-
dige, τὰ σπάνια παιδιά,
εἶνε σπάνια καὶ κατ'
ἀριθμὸν, ἀλλὰ καὶ ἰδιο-
φυΐαν. Ὑπάρχουν εἰς
τὴν ἱστορίαν τῆς τέχνης

καὶ τῶν γραμμάτων φαινόμενα προώρου ἰδιοφυΐας, πρὸ
τῆς ὁποίας ὠχρῶσι αἱ ἐκτελεσταὶ οἱ διὰ πολυετοῦς
σπουδῆς ἀσκηθέντες. Αἱ πρόωροι ἐμφανίσεις ἐσημειώ-
θησαν ἰδίως εἰς τὴν μουσικὴν.

Ἡ μικροσκοπικὴ Ἰσπανόπαις Πιλάρ Ὁζόριο, μόλις
τριετής, παίζει μὲ θαυμαστὴν εὐχέρειαν τὰς δυσκολο-
τέρας κλασικὰς συνθέσεις τῶν μεγάλων μουσουργῶν.
Ἡ Πιλάρ χρησιμοποιεῖ χαμηλὸν κλειδοκύμβαλον, μὲ
μικρὰ πληκτρα, εἰδικῶς δι' αὐτὴν κατασκευασθέν. Ὁ
ἀδελφὸς τῆς Πιλάρ δεκαετῆς Πεπίτος Ὁζόριο εἶνε ἡδὴ
διάσημος μουσικός, περιελθὼν τὴν Εὐρώπην ὑπὸ τὴν
προστασίαν τοῦ διασήμου μαέστρου Νίκισχ καὶ κερ-
δίσας δόξαν καὶ χρήματα πολλά.

Ἡ κλίσις πρὸς τὴν μουσικὴν τῆς Πιλάρ ἐξεδηλώθη
ἔξωφρα πρὸ ἐνὸς ἔτους ὡς ἑξῆς :

Μίαν ἡμέραν ἐπαρνε κουτρονβάλες εἰς τὸ ταπέτο
τοῦ δωματίου, ὅταν ἔξαφνα ἡ παιδαγωγὸς τῆς ἤρχισε
νὰ ψάλλῃ ἓνα ἀπὸ τὰ τυρολέζικα ἐκεῖνα τραγούδια τὰ
γεμάτα αἰσθημα καὶ πάθος. Ἡ μικροῦλα κατ' ἄρχας
ἤκουεν ἐν ἐκστάσει, κατόπιν ἐσηκώθη, ἐσκαρφάλω-
σεν ὅσον ἠδύνατο καλλίτερα εἰς τὸ πρὸ τοῦ
πιδνὸν κάθισμα καὶ ἔπειτα ἀπὸ μερικὰς ἀποπειράς
κατάρθωσε ν' ἀποδόσῃ, νόταν πρὸς νόταν,
τὴν μελωδίαν τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀκούσῃ, πρὸς
μεγάλην κατάπληξιν τῆς παιδαγωγοῦ.

★

Ὁ Φλόριζέλ φὸν Ρώυτερ ἑπταετῆς κατέπληξε
μὲ τὴν εὐστοχίαν μεθ' ἧς ἀπέδιδε μουσουργή-
ματα ἀπαιτοῦντα μεγάλην δεξιότητα.

Ὁ μικρὸς Γκέριγγερ ¹⁾ δωδεκαετῆς, μαθητὴς
τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν, Γερμανοῦ ἑλληνα, ἔχων τεχνι-
κὴν καὶ γλυκυτάτην δοξαρίαν, ὁ πρὸ τετραετίας
ἐμφανισθεὶς εἰς Ἀθήνας ἑπταετῆς τότε Ἀνδρέας
Weisgerbe, ἐξέπληξαν τοὺς Ἀθηναίους μὲ
τὴν ἰδιοφυΐαν τῶν. Ἀλλὰ καὶ Ἕλληνες μικροί,
ὁ Δώρης Μαργαρίτης, ὁ Λέων Εὐστρατίου τεί-
νουν νὰ γείνουν διάσημοι.

Παραμένουν ὡσαύτως ζωηραὶ αἱ ἐντυπώσεις
τοῦ Ἀθηναίου κοινοῦ ἐκ τῶν ἐμφανίσεων τῆς
μικρᾶς Ἀθηνᾶς Ζιάου βιολιστρίας, τῆς ἡδὴ ἐν
Παρισίοις Μ. Βαλσαμάκη κεκτημένης εἰς ἐπίζη-
λον βαθμὸν τὸ τάλαντον τῆς ἀπαγγελίας, τοῦ μι-
κροῦ Δοῦνη δεξιότηχου εἰς τὸ μανδολίνον.

Ἀλλὰ καὶ τῆς Ἑρλιντ ἡ δαιμονιώδης εὐχέρεια
εἰς τὸ βιολί καὶ ἡ τέχνη τῆς μόλις δωδεκαετι-
δος Ἰταλίδος Τζούλιας ντὲ Ρίτσο, τῆς μικροσκο-
πικῆς αὐτῆς Δοῦζε, ἡτις εἰς τὸ Β. θέατρον ἐπαιξε
δύο δραμὰτα ὡς μεγάλη δραματικὴ ἡθοποιός,
εἶνε εὐγλωττα παραδείγματα προώρου ἰδιο-
φυΐας.

★

Ἡ Βασίλισσα τῆς Ρουμανίας, ἔχει ὑπὸ τὴν
προστασίαν τῆς μίαν μουσικὴν ἰδιοφυΐαν περιέρ-
γον, τὸν Βλαδίμηρον Ντολάνσκι, ὅστις θριαμ-
βεύει ἡδὴ εἰς τὰ κυριωτέρας πόλεις τῆς Εὐ-
ρώπης.

Ὁ Ντολάνσκι ἔχει ὅχι μόνον ἑκτακτον ἐπιτη-
δειότητα ὡς κλειδοκυμβαλιστῆς, ἀλλὰ καὶ ἀσύγ-
κριτον δύναμιν θελήσεως.

Ἐγεννήθη εἰς τὸ Βουκουρέστιον. Ἐν ἡλικίᾳ
δεκαεσσάρων ἔτων ἐν μιᾷ ἐκρήξει ἔλασε τὸν ἓνα

βραχίονα καὶ ἐτυφλώθη ὅλως διόλου. Οἱ γονεῖς του
τὸν ἀπέστειλαν εἰς ἓν ἀσylum τυφλῶν, ὅπου ὁ ἀτυχὴς
νέος ἤκουσε μίαν ἡμέραν τὴν ἱστορίαν ἐνὸς Οὐγγρου
μουσικοῦ, ὅστις ἔπαιζε πιάνο μὲ μίαν μόνον χεῖρα.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ νέος Βλαδίμηρος ἐπε-
δόθη εἰς τὴν σπουδὴν τῆς μουσικῆς μὲ ἀκατάβλητον
ἐπιμονήν. Κατεγίνετο σπουδάζων τὴν μουσικὴν ἐπὶ 12
καὶ 14 ὥρας καθ' ἑκάστην.

Τὸ θάρρος του καὶ ἡ ἐπιμονὴ του τὸν ὠδήγησαν εἰς
τὴν νίκην. Μετὰ διετὴ σπουδὴν ἠδύνατο νὰ ἐκτελῇ
διὰ τῆς μᾶς τοῦ χειρὸς πλῆθος μουσικῶν τεμαχίων.

Ὅταν ἐξηλθε τοῦ Ὁδείου ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Βου-
κουρέστιον. Ἐκεῖ τὸν ἐγνώρισεν ἡ Βασίλισσα Κάρολεν
Σύλβα καὶ ἡσθάνθη ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν τύχην
του. Τὸν ἐπροστάτευσεν παντοιοτρόπως καὶ τοῦ ἔδιδε
μηνιαῖον μισθόν.

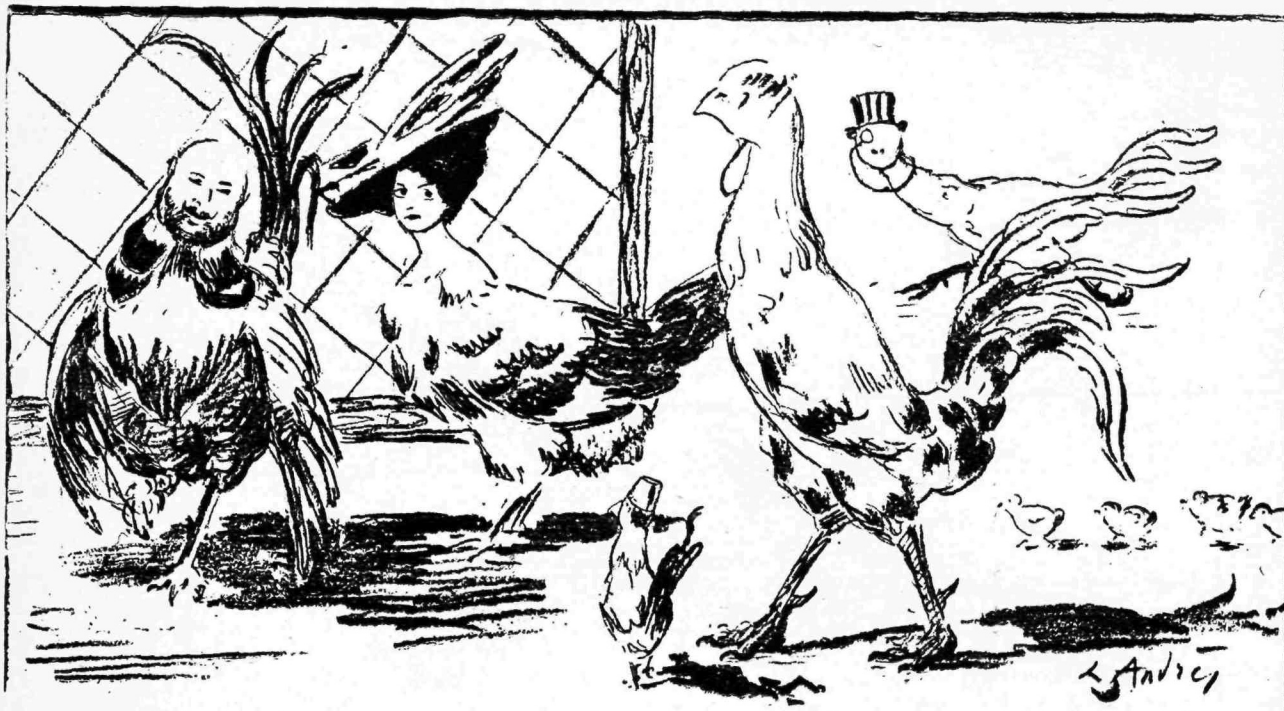
★

Ἐσχάτως αἱ Ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες ἀναφέρουν
ἄλλο παιδικὸν θαῦμα. Ὁ Ἰάκωβος Σίδις, υἱὸς τοῦ με-
γάλου ψυχολόγου Βόρις Σίδις, εἰς ἡλικίαν δύο ἔτων
ἀνεγίνωσκε, ἐξ ἑτῶν ὑπέστη ἐξετάσεις τελειοφοῦτου εἰς
τὴν Ἰατρικὴν σχολήν, ἐξέμαθε δὲ ταυτοχρόνως ἐκτὸς
τῆς Ἀγγλικῆς, τὴν Ρωσικὴν, Γαλλικὴν, Γερμανικὴν,
Λατινικὴν καὶ Ἑλληνικὴν. Ἡδὴ ὁ ἐνδεκαετῆς ἐπιστή-
μων ἀνέγνωσεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Χάρβαρντ
σπουδαιοτάτην πραγματείαν του ἐπὶ ζητήματος δυσκο-
λοτάτου, περὶ τῶν τεσσάρων διαστάσεων. Οἱ καθηγη-
ταὶ τοῦ Πανεπιστημίου ἔμειναν κατάπληκτοι διὰ τὰς
ἀρτιωτάτας σκέψεις του. Οἱ θεοσοφισταὶ τῆς Ἀμερι-
κῆς τὸν θεωροῦν ὡς μετεμψύχωσιν τοῦ Πυθαγόρα καὶ
τὸν ἀποκαλοῦν μὲ τὸ ὑποκοριστικὸν «Πύθη».

FIGURE PHOTOGRAPH

1) Εἰκόνα του ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ 79 τεῦ-
χος τῆς «Πινυακοθήκης».

L. Andrés

Σαντεκλέρ εις τὰ θερινὰ κέντρα

γηταὶ τῶν μαθηματικῶν τοῦ ρηθέντος Πανεπιστημίου ὡμολόγησαν ὅτι δὲν ἤμπορουν νὰ τὸν παρακολουθήσουν εἰς τοὺς μεγαλοφρεῖς ὑπολογισμοὺς του. Διότι δὲν πρόκειται περὶ μνημονικοῦ, ἀλλὰ περὶ κρίσεως καὶ δημιουργικοῦ πνεύματος· εἰς τὴν εὐρεσιν νέων προβλημάτων καὶ νέων λύσεων διὰ συνδυασμῶν ἰδικῶν του. Ὅλα ὁμολογοῦν ὅτι τοιαυτὴ ἰδιοφυΐα σπανιώτατα ἢ οὐδέποτε ἀνεφάνη εἰς τὸν κλάδον τῶν μαθηματικῶν.

★

Προῶρον ἀναπτύξῃς εἰς ἄλλους κλάδους τῆς διανοίας, ἰδίως δὲ τῆς ποιήσεως, ὑπάρχουν πλεῖστα ὅσα παραδείγματα. Ὁ Δάντης ἔγραψε τὸ πρῶτον συννέτο πρὸς τὴν Βεατρίκην ἐννεαετής· ὁ Τάσος ἔγραψε στίχους ὑποφερτοὺς δεκαετῆς, ὁ Βέγκ εἰς τὴν ἰδίαν ἡλικίαν ἔγραψε στίχους· ὁ Σίλλερ δεκαετῆς ἔγραψε τὸν «Ράουμπερ», ὁ Λαμεναί δεκαεῖς ἐτῶν συνέγραψε σοβαρὰ θεολογικὰ βιβλία, ὁ δὲ Μούαρ μετέφραζε τὸν Ἀνακρέοντα εἰς ἡλικίαν δεκατριῶν ἐτῶν.

Ὁ Μάγιερμπερ πέντε ἐτῶν ἔπαιζεν ἐμπνευσμένο πιάνο. Ὁ Μότσαρτ ἐπίσης, ὁ Βέμπτερ, ὁ Χερουβίνκ, ὁ Ραφαήλ ἔδειξαν παιδιόθεν τὴν μεγαλοφυΐαν των. Ὁ Μένδελσον ἐννεαετῆς ἐνεφανίσθη ὡς πιανίστας πρὸ τοῦ κοινοῦ.

★

Ὁ τετραετής Σίδνεϋ Κοὲν προκαλεῖ ἀπὸ τινος ἐκπληξιν εἰς τὸν καλλιτεχνικὸν κόσμον τῆς Νέας Ὑόρκης. Εἶνε αὐτοδίδακτος μουσικός. Δύναται νὰ ἐκτελέσῃ ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου καὶ τὰς δυσκολωτέρας τῶν συνθέσεων ἀπὸ μνήμης. Ἡ οἰκογένειά του ἐκπλήσσει διὰ τὸ φαινόμενον, ἀφοῦ οὐδὲν μέλος αὐτῆς μέχρι τοῦδε ὑπῆρξε μουσικός. Ὁ Κοὲν δὲν παίζει μόνον ὅταν εἶνε ἐξυπνος, ἀλλὰ καὶ ὅταν κοιμᾶται. Τὴν νύκτα ἐγείρεται ἐκ τῆς κλίνης του καὶ μεταβαίνει κοιμισμένος εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον καὶ παίζει τεμάχια τῶν μεγάλων μουσικοδιδασκάλων. Οἱ ἱατροὶ καὶ οἱ μουσικοὶ φρονοῦν ὅτι μετ' ὀλίγα ἔτη θὰ καταστῇ διάσημος μουσικοσυνθέτης.

★

Ἀλλὰ τὸ περιεργότερον καὶ ἐκπληκτικώτερον φαινόμενον παιδικῆς ἰδιοφυΐας εἶνε τὸ τοῦ Ἰσπανόπαιδος Arriola, τοῦ ὁποῦν παραθέτωμεν τὴν

Ἡ ἐπιστῆμη τὰ περιεργὰ καὶ ἔκτακτα αὐτὰ φαινόμενα τῆς προῶρου ἐκδηλώσεως τοῦ ταλάντου ἐξηγεῖ. Διάσημοι φυσιολόγοι καὶ ψυχίατροι ἔδωσαν ἐρμηνείας διαφόρους, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον πειστικάς.

Ἰδίως ἀφορμὴν εἰς ἐρεῖνας τοιαύτας ἔδωκεν ἡ ἐνώπιον τοῦ Ψυχολογικοῦ συνεδρίου τοῦ 1900 ἐμφάνισις τοῦ Ἰσπανόπαιδος Arriola, ὅστις εἰς ἡλικίαν 2 1/2 ἐτῶν ἔπαιξε ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου, χωρὶς νὰ διδαχθῇ ἀπολύτως, ἀπὸ κανένα μουσικόν. Ἐξετέλεσεν ἐπὶ μίαν ὥραν—ἦτο τῇ 1900 3 1/2 ἐτῶν—διαφόρους χορούς, οὓς εἶχεν κἀποτε ἀκούσῃ ὑπὸ τῆς μητρὸς του ἐκτελουμένους. Καὶ τοὺς ἐξετέλει μὲ περισσοτέραν ἀκριβείαν ἀπὸ τὴν μητέρα του.

L. ANDRÉS

Ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸ τινος διοργανώθη καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις τοῦ ἐκεῖ διαμένοντος ζωγράφου κ. Andrés, ὅστις κυρίως ἐπιδίδει εἰς τὴν γελοιογραφίαν.

Ὁ καλλιτέχνης εἰσῆγαγε πρῶτος εἰς τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἰδρυθεῖσαν καλλιτεχνικὴν Σχολὴν, τὴν διδασκαλίαν τοῦ γυναικείου γυμνοῦ, καθότι ἡ ἐν Κων/πόλει Ὀθωμανικὴ καλλ. σχολὴ μόνον ἀνδρικὸν γυμνὸν ἐπιτρέπει.

Ὁ κ. Andrés εἶνε γελοιογράφος· λεπτότατος, αἱ γράμμαι του εἶναι λίαν χαρακτηριστικαί. Εἶνε ἰδίως κοινωνικὸς σατυρογράφος. Ἀλλὰ καὶ σοβαρὰ ἔργα ἐφιλοτέγχρῃσε, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξέθεσε δις εἰς τὸ Παρισινὸν Salon τῇ 1906 τὸν «Ἐγκαταλελειμένον» καὶ τῇ 1907 τὴν «Γωρίαν ναοῦ ἐν Φλάνδρᾳ.»